

ЛЮБОМИР НИКОЛОВ
ИСТОРИКЪТ НА БЪДЕЩЕТО

chitanka.info

„Идеята е позната!“ — би възкликнал някой читател след последните страници на тази книга. Да, няма спор. Идеята за космически кораб със смяна на поколенията се среща във фантастиката от десетилетия. Но това е тъкмо защото Хайнлайн я въведе и очарова с нея автори като Клифърд Саймък и Брайън Олдис. Впрочем тази идея далеч не е единственото му новаторство в жанра. Още в първите си разкази, публикувани през 1939–1941 г. в списанието „Астаундинг сайънс фикшън“, той въвежда един интригуващ похват: отделни случки, свързани съвсем бегло, за да оформят една обща картина на бъдещето. Подир него мнозина други автори прибегват към същия трик, за да създават една въображаема „история на бъдещето“, ала първенството и тук безспорно принадлежи на Хайнлайн.

Роден през 1907 година, Робърт Ансън Хайнлайн първоначално няма никакво намерение да става писател, а още по-малко фантаст. На младини той служи пет години като морски офицер, преди да напусне флота по здравословни причини. По-късно учи физика в Лос Анжелис, сменя редица професии и едва през 1939 година се насочва към писането.

Още първите разкази обаче привличат вниманието на читателите и авторитетът на Хайнлайн сред любителите на фантастиката започва да расте неотклонно от година на година. Не би било пресилено да кажем, че едва ли има друг автор с тъй грамаден (и заслужен) престиж в средите на научната фантастика. Това има и съвсем реални измерения — ненадминатите милионни тиражи на неговите произведения, издавани по цял свят. Сред брилянтното поколение на фантасти от 40-те и 50-те години като Саймък, Бредбъри, Шекли, Андре Нортън, Филип Хосе Фармър и мнозина други, историкът на бъдещето Хайнлайн е ако не най-талантлив, то поне най-блестящ. И това се дължи на само на неговото новаторство в редица области, но най-вече на великолепия стил. Именно затова книгите му често поразяват със силата на въображението и невероятната си красота дори когато засягат банални и изтъркани теми.

За разлика от Бредбъри и Саймък, въпреки световната си слава, Хайнлайн дълго бе непознат у нас. В периодичния печат от време на време се появяваха негови разкази, но някак плахо и срамежливо, сякаш не ставаше дума за най-продавания фантаст в света. И до днес не знам дали са верни слуховете, които се носеха тогава: че цензурата

не допускала да бъде печатан заради десните му убеждения. Така или иначе, българският читател едва сега, след повече от половин век, ще има възможност да се срещне със „Сираци на вселената“.

А не е ли остаряла тази книга? Питам се и веднага отговарям: категорично не! Не може да остарее нито приключението, нито напрегнатия сюжет, нито символичният сблъсък между силите на мракобесието и стремежа към новото. Знам, че още щом излезе на щандовете, този роман ще стане любимо четиво на хиляди български почитатели.

И с право!

Любомир Николов

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.